

DE HALOSACHNE

rò odor si quem offendit, osse sepiæ
vsto vtatur. ¶ Hoc loco commodè
mihi in mentem venit, quod ab ami-
co olim audiui, qui Flandriæ & Belgi-
ci tractus orã perlustrauit: in qua rem
quandam maritimã, Meergallen vul-
gò dictam (id est fel marinum, & si nõ
propriè amarum, sed falsum esse pu-
to. sic & Homerus ἀλμυρικὴν, Ili-
dos) multis in locis sibi repertam a-
iebat: esse autem materiam albam &
pellucidam glaciei instar, magnitudi-
ne pilei interdum, mollem, spongio-
sam, lentã, glutino aqua resoluto vel
concreto piscium iuri, similem: valde
falsam: inueniri in litore circa petras,
in earum angulis præcipuè vbi aquæ
marinæ ab æstu non nihil relictum es-
set: videri quæ est maris spuma petris alli-
sa, paulatim gigni. Hoc verò quidnã
rei sit, & quis eius vsus, nondum co-
gnoui. ¶ Aristoteles libro 9. anima-
lium, cap. 14. alcyonum nidum simi-
lem esse scribit pilis maris, siue halo-
sach-